

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Dr. Nemes Dénes ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) **felperesnek** a Pénzügyminiszter által képviselt **I.rendű alperes neve alperes** ellen vagyoni és nem vagyoni kár megtérítése iránt indított a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság előtt folyamatban lévő perében 2007. július 10. napján 10.P.20.488/2006/20. szám alatt hozott ítélet ellen az alperes részéről 21. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a megfellebbeezett részében megváltoztatja, és a felperes keresetét teljes körűen elutasítja.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A megyei bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül járadék címén 575.000 Ft-ot, továbbá 2007. július 6. napjától kezdődően havonta, minden hónap 10. napjáig történő esedékességgel 25.000.- Ft járadékot.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100.000.- Ft általános kártérítést, és ezen összegnek a kifizetés napjáig 2005. május 12-től járó kamatait.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasítva, kötelezte a felperest az alperes javára 200.000.- Ft perköltség megfizetésére azzal, hogy a feljegyzett 321.600.- Ft kereseti illetéket az állam viseli.

Ítéletének indokolásában rögzítette: nem fogadta el az alperes elévülési kifogását, mert a megyei bíróság álláspontja szerint a vagyoni kár tekintetében az elévülés nem következett be. A felperest 2004. őszén utalta be háziorvosa a ...Kórházba, ahol 2004. októberében vért vettek tőle, és

megállapították a HCV fertőzöttséget 2004. október 12-én. Ezt követően beutalták a ... Belgyógyászati Klinikájára, ahol 2004. október 13-án beleegyezett a felperes, hogy szövettani mintavételre kerüljön sor a májából. 2004. október 1-ig volt a klinikán, és ekkor diagnosztizálták a szövettani mintavételt követően, hogy krónikus C vírus Hepatitise van. Ekkor már tájékoztatták őt betegségére lényegéről, és a kezelés lehetséges módjáról, a gyógyítás, gyógykezelés következményeinek lehetséges lefolyásáról.

Azonban nem tudták mindjárt elkezdni a gyógykezelését a beleegyezése után, mert először olyan általános egészségi állapotba kellett hozni, amely lehetővé tette a súlyos beavatkozás elvégzését. A klinika által megküldött orvosi leletekből kitűnően a felperes 2005. május 12-én a kezelése nulladik napján adta írásos beleegyezését a kezelésbe előzetes felvilágosítás után és ezen a napon vált lehetségessé a gyógyításának megkezdése.

A fentiekre figyelemmel a megyei bíróságnak az volt az álláspontja, hogy - annak rögzítése mellett, hogy ezen a napon szűnt meg az elévülés nyugvása - a felperes vérátömlesztést 1974. május 15-én kapott, ekkor fertőződött, a kára ekkor keletkezett, és az elévülés kezdete ez, 2005. május 12-től kezdődően még érvényesíthette a vagyoni kártérítés iránti igényét 2006. május 12-ig, amelyet a felperes meg is tett.

Az elévülés nyugvását azzal indokolta, hogy a felperes a betegsége pontos diagnosztizálása napjától, 2004. október 12-től egészen kezelése elkezdésének 2005. május 12. napjáig, olyan gyógykezelések sorozatán ment keresztül, amelyek nélkül a gyógyulást eredményező kezelésére nem kerülhetett volna sor. Ezek a megelőző kezelések is igen súlyosak voltak, amelyek próbára tették, és emellett határozni kellett abban a kérdésben is, hogy ezek után vállalja-e egy igen kockázatos és nem biztos hogy eredményes gyógykezelést. Így a megyei bíróság szerint a felperes 2004. október 12. és 2005. május 12. közötti időszakban menthető okból nem tudta érvényesíteni a kárigényét, mivel - álláspontja szerint - nem lehet elvárni, hogy egy több évtizede tartó súlyos betegség diagnosztizálás után egy nehéz döntés meghozatala előtt a felperes nyomban kártérítés követelésére, perindításra gondoljon.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, annak megváltoztatása a felperes keresetének elutasítása iránt.

Érvelése szerint a felperes a ráháruló bizonyítási tehernek nem tett eleget, pedig az alperes nemcsak a kár bekövetkezését, hanem az okozati összefüggését is vitatta.

A megyei bíróság indokolás nélkül mellőzte a szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát, anélkül pedig az okozati összefüggés - mi okozhatta a felperes fertőzését - nem bizonyított. Álláspontja szerint a felperes nem bizonyította sem a járadék követelése, sem a vagyoni kárai összecszerűségét.

Fenntartotta az elsőfokú eljárásban előterjesztett elévülési kifogását is. Érvelése szerint a felperes teljes körű tájékoztatást kapott 2004. novemberében a szövettani lelet eredményének közlésekor az állapotáról, így az igényérvényesítés akadálya, a teljes körű tudomásszerzéssel 2004. novemberében megszűnt, ezzel megszűnt az elévülés nyugvása is. Innentől kezdve a felperesnek egy éves jogvesztő határidő állt rendelkezésre ahhoz, hogy az igényét bíróság előtt érvényesítse. Ezt a határidőt a felperes pedig elmulasztotta.

Utalt arra is, hogy a felperes a 20.sorszámú jegyzőkönyvbe foglaltan maga is úgy nyilatkozott, hogy az elévülés nyugvása akkor fejeződött be, amikor a felperes tájékoztatást kapott arról, hogy milyen betegsége van és ez mivel jár.

A fellebbezési ellenkérelem az ítélet helybenhagyására irányult. A felperes álláspontja szerint a megyei bíróság az elévülés nyugvásának végső időpontját helyesen állapította meg, ekkor jutott a felperes minden tekintetben a követelése érvényesíthetőségének helyzetébe. A kár összecszerűségét és az okozati összefüggést is bizonyította.

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253. § (3) bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között nem érintve a felperes által nem fellebbezett elsőfokú ítéleti rendelkezéseket felülbírálvá megállapította, hogy a fellebbezés az alábbiak szerint alapos:

A megyei bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban az abból levont jogi következtetése - figyelemmel az alperesi elévülési kifogásra - téves.

A Ptk.326.§./1/ bekezdése szerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált. A Ptk.360.§./1/ bekezdéséből következően a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes.

Az elévülés szempontjából azonban jogi jelentősége van a károsodásról való tudomásszerzésnek, és egyéb olyan jogilag jelentős körülményeknek, amelyek alapján megállapítható, hogy a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni a követelését.

A kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a károsult mindaddig menthető okból nem érvényesíti az igényét, amíg nincs tisztában azzal, hogy a fertőzés nagy valószínűséggel a vérátömlesztés következménye, és tudnia kell a károsodásának mértékéről, betegségének maradandó voltáról, a betegség lehetséges szövődményeiről, kezelés eredményességéről. (EBH.2004/1120, BH.2005/104, BH.2005/250.)

A fentiek alapján azt helyesen állapította meg a megyei bíróság, hogy a felperesi kárigény elévülésének kezdete a vérátömlesztés 1974. május 15-i időpontja, ehhez képest az igény elévülési ideje 1979. május 15. Az, az első bírói álláspont is helyes, hogy az ezt követő időszak egy részében a felperes nem volt abban a helyzetben, hogy követelését érvényesíteni tudja, így az elévülés nyugodott. Azonban a peradatokból megállapíthatóan - a felperes személyes előadása: 6. sz. jkv. 3. oldal, 15. sz. jkv. 2. oldal, "A" kezelőorvos vallomása 13. sz. jkv. - a felperes 2004. novemberében a szövettani lelet eredményének közlésekor tájékoztatást kapott a betegségről, annak jellegéről, gyógyíthatóságáról, és okáról, valamint esetleges következményeiről. Az elévülés nyugvása tehát megszűnt 2004. novemberében, ekkor közölték azt is a felperessel, hogy a betegsége kezelhető, a felperes azonban - a saját előadása alapján megállapíthatóan - gondolkodási időt kért, hogy a lehetséges válaszát hozzátartozóival megbeszélje, illetőleg döntsön a kezelés kéréséről, továbbá időre volt szükség ahhoz is, hogy egyéb betegségeit is kezeljék, valamint egyáltalán kivizsgálják. Ennek céljából csupán időszakosan kellett a klinikán megjelennie, azaz nem volt akadályoztatva a kárigény érvényesítésében.

2004. novemberétől a Ptk.326.§ (2) bekezdése alapján egy év állt rendelkezésére, - a határidő jogvesztő határidő - hogy az igényét érvényesítse. A határidő tehát 2005. novemberében lejárt, a kereset benyújtására 2006. április 19-én került sor, és mivel nem igazolta a felperes, hogy ezt megelőzően akár a kórházzal, akár a helyes kötelezettel, azaz a I.rendű alperessel szemben fellépett volna, a követelése elévült.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését a Pp.253.§ (3) bekezdése értelmében megváltoztatva a keresetet teljes egészében elutasította.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viseléséről szóló döntés - figyelemmel a felperes személyes költségmentességére - a Pp.78. § (1) bekezdésén, és a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (1) bekezdésén és 14. § -án alapul.

Győr, 2008. június 19. napján

Dr. Ábrahám Éva sk..

Lezsák József sk..

Vass Mária sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró